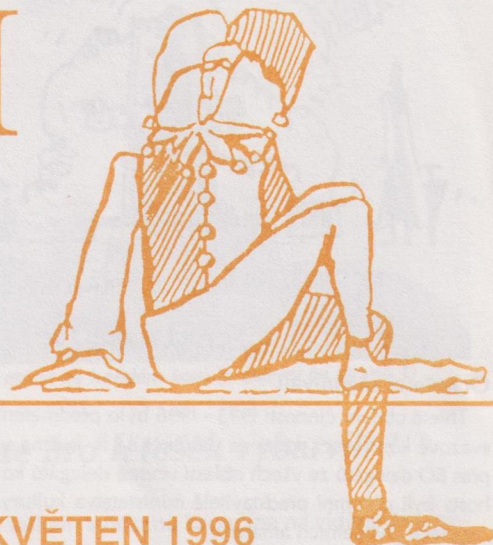

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

2

ZPRAVODAJ V. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO TRADIČNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 1996

Starosta a jeho ... fon.

Třebíč, Třebíč, Třebíč, ještě dvakrát Třebíč...

Neudeřila ještě ani patnáctá hodina třicátá minuta a zahajovací průvod páté Divadelní Třebíče se posunul směrem k náměstí, aby po své cestě, vítán třebíčskými občany, zvěstoval všem, že přehlídka začíná.

Na náměstí do fáborky ohraničeného prostoru dopochodovali členové dětského folklorního souboru Rozmarýnek a Bajdyš, kteří ve svých krátkých vystoupeních ukázali všem přihlížejícím, i folklorní múze na koni, také jiný typ divadla, než který uvidíme příští čtyři dny v Národním domě.

Po starostovi města přivítal všechny přednosta Okresního úřadu v Třebíči Karel Müller. Hovořilo se mu radostněji, nepršelo, chvíli v ruce, chvíli na hlavě měl slamák, přál všem pohodu sluníčka na nebi i v duši.

Poté ředitel kulturního střediska Marek Buš veřejně poděkoval těm, kteří na přehlídku finančně přispěli - od ministerstva kultury až po květinářství u Madly z Třebíče.

Také juniorky a posléze seniorky mažoretky ukázaly co umí a za zvuků břeských pochodů umně pochodovaly v pěkných formacích, ladně kroutily ručkami a vším ostatním a hosté, porotci a zástupci souborů odešli na setkání s představiteli města do Malovaného domu. Krátké „postání“ bylo neformální, příjemné, zpestřené vtipnou promluvou pana starosty Pavla Heřmana a líbavým folklorně divadelním múzou, která po čtyřech letech vystřídala naši známou divadelní. Ta se připravuje na další rozšíření rodiny. Vše bylo rámováno bublinkami pěnivého moku, prostřídané cinkáním číší a přáním hezkých chvil s divadlem.

Výstava v Malovaném domě

Zveme vás k návštěvě zajímavé výstavy stipendistů Vysoké školy umění Berlín (Hochschule der Künste Berlin). Zajímavé je to, že ani jeden z autorů není Němec. Protože mezi německými kolegy nenašli moc kamarádů, zkamarádili se navzájem a teď tedy vystavují v Třebíči. Jejich práce jsou také trochu o pocitu osamění, hledání přátel, o vzpomínkách na rodnou zemi a dětství.

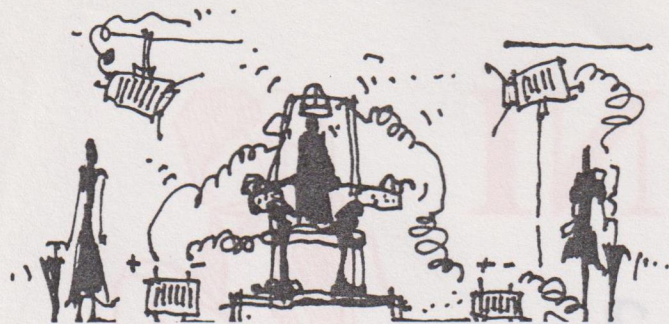
V prvním sále vystavuje Argentinec Pablo Alza rozměrné oleje prázdných prostor, osamělých místností či hal. Jejich zemitá barevnost hnědozeleněbéžová evokuje pampy Jižní Ameriky. V další části Američan Scott Weiner má čtyři oleje - portréty a abstraktní malby. Videoart zastupuje animace Estebana Ramose „Natura“ a „Lidé u hracího automatu“ - portréty všech zúčastněných - prázdné pohledy těkajících očí, hledících na hrací automat. Inigo Cabo nasnímal vlastní nohy šlapající ve střepích - autentické střepy jsou i kolem televize. Ano, jsme cizinci, kteří si připadají jak sloni v porcelánu. Něžné miniatury Inda Omprakasha Vishwanatha zachycují osamocené všednosti - schody, žebříky, hranoly v krajině. Fotografie Švédky Carly Ahlander jsou něžně aranžované reality v nádherné barevné stylizaci. Vrcholem výstavy jsou kresby Gernota Wielanda z Rakouska. Dýchne na nás z nich imaginace, fantazie, vzdálené, Paul Klee. Jděte se podívat! Výstava stojí za to.

Jaroslav Dejl

12 a 1/2 párů na kostkách

Vítáme v Třebíči milé hosty - paní PhDr. Vítězslavu Šrámkovou, vedoucí ARTAMA a paní Lenku Lázňovskou, tajemnici téže instituce.
Zlomte vaz - však víte který.

Středeční den podle Pavla Kocycha

Okénko SČDO

Ochotníci sněmovali

Tříleté období činnosti 1993 - 1996 bylo předmětem hodnocení SČDO na svazové konferenci, která se uskutečnila 11. května v Praze. Sešlo se na ní přes 60 delegátů ze všech oblastí včetně delegátů kolektivních členů. Mezi hosty byli přítomni představitelé ministerstva kultury ČR, IPOS ARTAMA i Asociace divadelních amatérů.

Hlavním tématem jednání byl referát předsedy J. Doležala v němž analyzoval současný stav a jeho vývoj od roku 1993. Bylo konstatováno, že oproti předchozímu období 1990 - 1993 došlo v činnosti Svazu stejně jako v amatérském divadle všeobecně, k oživení. Přibývá pracujících souborů, zvláště pak mladých lidí. S tím samozřejmě narůstá potřeba neustálého vzdělávání a trvalé výchovy členů SČDO. Přibýly nové přehlídky, na nichž se se svou měrou podílí SČDO: Hrádek nad Nisou, Turnov, Železný Brod, Tanvaldský článek, Loutkářské letnice v Čelákovcích, Divadlo jednoho herce i festival seniorského divadla a další. V dramaturgické oblasti se po odklonu od dramatiky bývalého SSSR obrací soubory stále více ke klasice české a světové. V režijní práci se objevují stále více osobnosti, které hledají mladé tituly se snahou o vlastní výpověď. Vysoce byla hodnocena spolupráce s profesionály, jejichž pomoc se od odborného porotování přesouvá k praktické výchově amatérských divadelníků, ať už v souborech, či kurzech a seminářích. Byli jmenováni paní a pánové Jarmila Černíková-Drobná, Jiří Hraše, Milan Schejbal, Milan Strotzer.

V koncepční činnosti nadále je třeba rozvíjet a udržovat styky s ostatními ochotnickými sdruženími, s ARTAMA, se střediskem AITA/IATA a dalšími. Příznivě bylo hodnoceno rozvíjení přehlídek a soutěží pod hlavičkou SČDO i účast jednotlivých oblastních výborů při spoluorganizování krajových přehlídek ať činoherního či loutkového divadla.

Nejožehavějším problémem se však jeví otázka postupného a cílevědomého a zároveň dlouhodobého vzdělávání ochotníků. S přihlédnutím na generační proměnu složení souborů je toto nanejvýš potřebné. Obtížnost realizace takového systému školení ovlivňují nejen finanční prostředky, ale také vstřícnost samotných ochotníků. Dosavadní periodicky se opakující semináře Klubu režisérů v rámci přehlídek na Hronové a ve Vysokém n. Jizerou potřebě výchovy zcela nepostačují.

V samotném hospodaření SČDO se nepříznivě projevuje dosti špatná příspěvková morálka. Dosavadní výše příspěvků, která zůstala na úrovni let osmdesátých, nepostačuje pokrýt běžnou administrativní činnost Svazu a je jí potřeba zvýšit na odpovídající úroveň.

Pro další tříleté období za klíčové úkoly se považují:

- zpracovat organizační strukturu SČDO ve všech krajích ČR, být připraveni na možné změny ve státoprávním uspořádání,
- udržovat nejužší spolupráci s ostatními bratrskými organizacemi i příslušnými profesními útvary zvláště při koordinaci vzdělávacích akcí,
- nadále organizovat a rozvíjet soutěže vyhlášené SČDO a udržovat trvalou aktivní spolupráci při organizování krajových přehlídek,
- vytvořit trvalý kontakt pomoci české menšině v Chorvatsku, soustředěné v Daruvaru, při formování kulturních aktivit spojených s ochotnickým divadlem,
- pro vyřešení finančního zabezpečení činnosti SČDO i pro zajištění přehlídek a systému vzdělávání vytvořit zvláštní „finanční komisi“ při předsednictvu SČDO, která bude udržovat a iniciovat kontakty na vypisovatele grantů a další ochotné mecenáše,
- trvale získávat i poskytovat informace ARTAMA, Amatérské scéně a iniciovat zvyšování jejího odběru.

Před závěrem jednání byly uděleny svazové ceny některým členům za dlouholetou a záslužnou činnost ve prospěch rozvoje ochotnického hnutí. Mimo jiné Čestné uznání J.K. Tyla bylo uděleno i PhDr. Milanu Strotzerovi, pracovníku ARTAMA, tajemníku letošní poroty DT 1996.

Na závěr sněmování bylo zvoleno 23 členné nové předsednictvo v němž jsou i zástupci kolektivních členů SOKOLA, ORLA a Divadelního centra Podbeskydí. Na veřejném zasedání nového předsednictva byl předsedou zvolen Josef Doležal z Děčína z oblasti České středohoří, místopředsedy pak Vlastimil Ondráček z Karlových Varů (Západočeši) a Zdeněk Furst z Čelákovic (Středočeši) zástupce Skupiny amatérských loutkářů. Předsedou kontrolní a revizní komise byl zvolen František Živný z Neratovic.

Nové předsednictvo je více než z poloviny „omlazeno“ jinými funkcionáři. Bohužel tato proměna se však výrazně neprojevuje ve skutečném fyzickém omlazení. Jedním z hlavních úkolů nových funkcionářů bude zřejmě v novém tříletém období získat doslovně mladou krev a to nejen na jevišti, ale také do řad těch, kteří dobrovolně budou táhnout ochotnickou káru dál. Přejme jim v tomto hodně zdaru!

Dušan Zakopal

Firma POTISK se velice omlouvá generálnímu sponzorovi přehlídky České spořitelně za chybičku v inzerátu programové brožury.

DNES UVIDÍTE

inscenaci hry Františka Ferdinanda Šamberka Blázinec v prvním poschodí Divadelního souboru Vojan Libice nad Cidlinou

F. F. Šamberk /1838-1904/ se už v mládí rozhodl pro hereckou dráhu. Začínal jako ochotník v soukromém Švestkově divadle, pak působil v několika kočovných divadlech. V roce 1859 se stal členem českého souboru ve Stavovském divadle, potom v Prozatímním a konečně v Národním divadle, kde zůstal až do r. 1901.

Od milovnických a hrdinských rolí přešel na obor komický. Jako herec i dramatik se nejúspěšněji uplatňoval v repertoáru letních arén.

Šamberkovy hry se vyznačují především řemeslnou rutinou - opírají se o více než stoletou tradici vídeňské frašky a o zápletkovou techniku a situační komiku soudobých francouzských společenských komedií.

Hra Blázinec v prvním poschodí, která měla premiéru v r. 1867, se čas od času objevuje na repertoáru amatérských i profesionálních divadel/už legendární je inscenace, připravená původně jedním ročníkem studentů DAMU, která oslavila v r. 1994 desáté výročí provozování.

Na motivy aktovky Blázinec v prvním poschodí, která putuje po českých jevištích více než tři čtvrti století, napsali Karel Šašek a Václav Sent veselou celovečerní komedii, kterou nyní nastudoval i libický soubor.

Pokračování na straně 4

Porota o představeních

Divadlo (bez záruky) Praha - Ivan Bukovčan:
LUIGIHO SRDCE aneb POPRAVA TUPÝM MEČEM

Hlavní problém této inscenace je v textu. Je to především hra „na tezi“ - což znamená, že se od počátku do konce snaží provést myšlenku o tom, že jsou věci, s nimiž se obchodovat nedá, nebo opačně: že jsou společnosti, které jsou přesvědčeny, že se dá obchodovat se vším. Kromě toho lecos v této hře nasvědčuje tomu, že autor zamýšlel napsat silně stylizovanou, nadsazenou komedii, ale neméně tak jsou tu místa, která působí velmi melodramatickým až sentimentálním dojmem. Zkrátka a dobře - je to text, který pro inscenátory svoji tezatovitostí i žánrovou neujasněností připravuje mnohá nebezpečná úskalí a soubor do všech těchto úskalí vlastně upadl. Je to soubor, který má řadu předností, jeho herci jsou vybaveni různými dispozicemi a na jevišti působí sympaticky. Ale jeho jistá poctivost a úsilí zůstat tomu textu věrný jej nakonec přivedli k tomu, že vlastně velmi důsledně odhalil všechny slabiny o nichž už byla řeč a i další o nichž se tu nebudeme zmiňovat. Takže na závěr můžeme vlastně říci, že z jistého hlediska to bylo setkání velmi příjemné, neboť Divadlo (bez záruky) je souborem, který začíná a to, co bylo řečeno o jeho sympatičnosti a jeho pozitivních rysech, svědčí pro začátky slibné. Na druhé straně dramaturgická volba mu neusnadnila jeho cestu za celistvým a sugestivnějším představením. Nezbyvá tedy než na závěr přát souboru, aby se mu příště ta dramaturgická volba povedla lépe, a aby i v textu dostal oporu, která mu pomůže pokročit v jeho zdárném rozběhu dále.

Jan Císař

Luigiho srdce a jeho kmotři

Císař s paní Císařo(vn)ou

Kdo tu vlastně je ?

Ve včerejším čísle Zpravodaje jsme avizovali šestičlennou porotu se sedmým tajemníkem.

Jak se na třebíčských přehlídkách stalo již tradicí, pan režisér Josef Morávek opět nepřijede - viz. ročník 3. Vloni sice přijel, ale až otisk pravého malíčku potvrdil jeho skutečnou totožnost, skrývající se pod maskou nevlastního dvojvaječného bratra Josefa.

Letos pan Josef Morávek (druhý bratr) naopak přijel (ne sice mezi prvními). Chybí však zcela ředitel a režisér Pavel Harvánek z Liberce, který při průjezdu Chorvatskem si nechal ošetřit chrup a nyní se léčí v liberecké nemocnici. Brněnský hudební skladatel Karel Cón, který měl být přítomen - přítomen nebude. Rovněž tak Petr Kolínský, scénograf a pedagog DAMU Praha. Za to budou přítomni jiní pánové. Architekt a scénograf Pavel Kocych (také z Prahy) a režisér Václav Beránek, toho času režisér v jihlavském divadle.

Takže konečně konečné „složení“ letošní poroty je následující:

- prof. PhDr. Jan Císař, CSc, divadelní vědec a pedagog DAMU Praha, Jarmila Černíková - Drobná, dramaturg, divadelní vědec Praha, Josef Morávek, režisér a umělecký šéf Městského divadla Zlín, architekt Pavel Kocych, Praha, Václav Beránek, režisér z Plzně., PhDr. Milan Strotzer, tajemník poroty, Artama Praha.

Kulturně folklorní múza na hnědém koni (k článku na straně 1)

Jak jsme se pro letošek vybarvili ?

Placky s divadelním šaškem v odstínu kapučína na viditelném místě nosí pořadatelé i naše redakce. Modrou plackou se označila porota, zelená barva byla přiřknuta seminaristům a hostům a nejvíce placek (cca 150) barvy orange vlastní účinkující.

Při přípravě národní přehlídky není nouze o dramatické okamžiky. Ani letos se bez nich pořadatelé neobešli. První zádrhel nastal v okamžiku, kdy byl stanoven program celé přehlídky a všem souborům byly rozeslány závazné smlouvy. Divadelní společnost Filtré z Prahy oznámila, že rozhodně nebude moci vystupovat ve středu - jedna z členek souboru je předsedkyní maturitní komise a musí být až do pátku v Praze. Po konzultacích s ARTAMA a ostatními soubory se podařilo „vmáčknot“ představení pražského souboru do sobotního programu. Původní předpoklad, že v sobotu bude mít porota volněji, aby mohla v klidu udělat hodnocení celé přehlídky, zase nevyšel. (Je nám poroty líto, ale takový už je život).

red.

Hladové a žíznivé divadelníky přivítají s otevřenou náručí dvě občerstvovací stanice - Náleвна Hroch a syn, sídlící v blízkosti malého sálu a bufet „U Zdeničky“, který najdete v přísálí. Obsluha vzorná, ceny mírné - např. „panák“ Fernetu přijde na 16,- Kč, 2 dcl bílého vína na 13,- Kč a abstinenti pořídí limonádu ZON za pouhé 4,- Kč a kávu za 5,- Kč. Výběr jídel je také pestrý; guláš (20,- Kč), topinka ve vejci (5,- Kč), drůbeží polévka (5,- Kč) a špekáček (cena dle váhy). **Dobrou chuť!**

SŠ

Statistika

Na letošním - 5. ročníku Divadelní Třebiče vystoupí pět souborů, které už v Třebíči hrály.

Divadélko Jen tak z Karlových Varů se představilo na prvních třech ročnících. V loňském roce se část souboru přijela podívat - jako hosté. Letos si nominaci vybojovalo Divadélko znovu „Jen tak“ - s novými herci a s osvědčenou režisérkou Majkou Kotisovou. Letos už potřetí bude účinkovat na DT soubor Dostavník z Přerova a Blanenské divadlo z Blanska. Oba soubory se specializují na hudební divadlo. Podruhé v Třebíči budou hrát divadelníci z České Lípy a z Hrádku nad Nisou - shodou okolností oba soubory sáhly po osvědčených dílech světové klasiky.

Již vzhůru psavci této přehlídky. Nenechte se prosit a zveřejněte vaše názory na představení, organizaci a vůbec celé dění kolem letošní přehlídky. Zpravodaj je váš - buďte částí Zpravodaje. Čtrnáctá komnata Národního domu je vám k dispozici. Vaši SŠ, DZ a JP - redakce.

Čtvrtek 16. 5. 1996

- 10.00 hod. DS Vojan Libice nad Cidlinou
F. F. Šamberk, K. Šašek, V. Sent
BLÁZINEC V PRVNÍM POSCHODÍ
Velký sál ND
- 13.00 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 15.00 hod. DS Lyra Jeseník
Alejandro Casona **STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE**
Velký sál ND
- 17.30 hod. Přijetí souborů v Malovaném domě
- 18.00 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 20.00 hod. Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině
A. P. Čechov **PENZIÓŇ č. 6**
Velký sál ND

ZÍTRA

Pátek 17. 5. 1996

- 9.00 hod. Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
V. K. Klicpera **WESELOHRA NA MOSTĚ**
Velký sál ND
- 10.30 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 12.00 hod. DS Vojan Hrádek nad Nisou
Carlo Goldoni **SLUHA DVOU PÁNŮ**
Velký sál ND
- 15.30 hod. DS Propadlo KS Esprit Plzeň
Joan Shirley **VRAŽDA SEXEM**
Velký sál ND
- 17.00 hod. Přijetí souborů v Malovaném domě
- 17.30 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 20.00 hod. Divadélko znovu „Jen tak“ Karlovy Vary
Jaroslav Vrchlický **MYTHUS ELOA**
Velký sál ND
- 22.00 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND

Divadelní soubor Lyra Jeseník nastudoval hru Alejandra Casony
Stromy umírají vstojem.

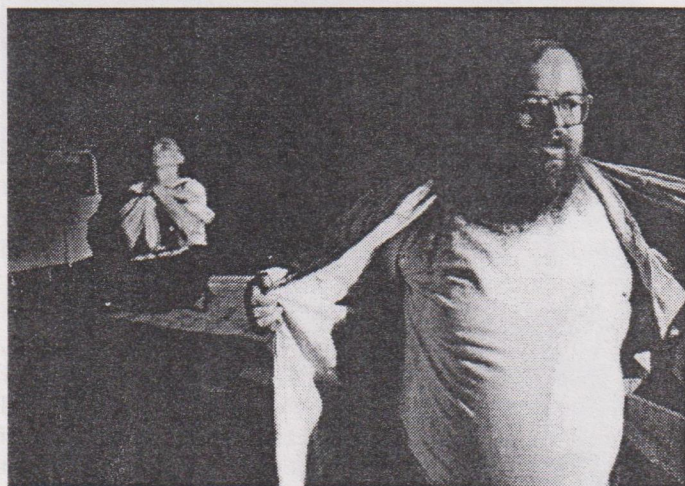
Španělský dramatik Alejandro Casona (1903 - 1965) patří generaci k F.G. Lorcovi a E.J. Poncellovi. Tito autoři posunuli tématické i tvarové ladění španělského dramatu od všední, povrchové reality k uchopení hlubší skutečnosti lidského života. Casonova dramata se vyznačují lyrickým ovzduším, psychologicky vyhraněnými postavami, mistrovskými dialogy a dobrou kompozicí. K nejznámějším patří Sebevraždy se na jaře zakazují, Paní úsvitu, Stromy umírají vstojem, Sedm výkřiků na moři, Dům se sedmi balkóny a dal-

ší. Hra Stromy umírají vstojem vznikla v Buenos Aires, kde se Casona usadil poté, když byl nucen po fašistickém puči v r. 1937 opustit Španělsko.

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině z Hradce Králové
nastudovalo dramatizaci Čechovovy povídky Pavilon č. 6.

A.P. Čechov je jedním z autorů, jehož dílo je stále živé a aktuální. Autor nám prostřednictvím svých příběhů umožňuje vidět a hlouběji chápat přítomnost. Ať je to v prvních povídkách, kde převládá prvek humoristický a komediální, anebo v dílech pozdějších, v nichž stále častěji zaznívá tragický tón, vždy nám Čechov odhaluje novou rovinu skutečnosti, kterou běžně nevidíme, přesněji řečeno, kterou nevnímáme, ale kterou si s plnou jasností uvědomíme v okamžiku náhlého prozření, jimž je pointováno. Moment nenadálého zvratu a náhlého prozření je v Čechovových povídkách od samého začátku až do posledních prací. Kolem něho se vždycky znova otočí líčený výsek skutečnosti - a tímto pootočením se realizuje překvapující konfrontace s pravdou, s pravou podstatou věci. V posledních letech jsme svědky vzedmuté vlny Čechovových inscenací, které polemizují s tradičním pojetím a interpretací jeho díla, jak ji nastolil na dlouhou dobu K.S. Stanislavský v MCHAT. Metoda psychologicko-realistické kresby se přežila a díky tomu byl znovu objeven Čechov, tentokrát zvěčnělý, střízlivý, ironický a až neuvěřitelně moderní. **SŠ**

Nezbytné sportovní zpravodajství - pozoruhodný výsledek, totožný s květnovým v loňském roce: 84,32 m.